

Posudek vedoucího bakalářské práce

Milan Mleziva *Existence a možné světy*

Kandidát předložil práci věnující se jednomu z klíčových témat filosofické logiky, resp. metafyzických předpokladů logiky. Obsahem práce je výklad základních nereduktivních ontologických interpretací logického aparátu možných světů: autor se zabývá konkrétně modálním platonismem Davida Lewise, possibilismem u Alexia Meinonga, teorií abstraktních objektů u E. Zalta, která stojí na rozhraní possibilismu a aktualismu, a aktualistickou teorii v pozadí Transparentní intenzionální logiky. Autor se zaměřuje především na výklad chápání pojmu existence (a související problematiky pojetí „neexistujících“ individuí) v různých systémech.

Při hodnocení práce je především třeba si uvědomit, že autor si (samostatně) zvolil mimořádně obtížné téma, jeden z nejzapeklitějších problémů současné analytické metafyziky (a ostatně metafyziky vůbec). Při jeho zpracování prokázal schopnost v zásadě dobře porozumět jednotlivým představovaným koncepcím, dobře se vyrovnal s nutností proniknout různými formálními a pojmovými aparáty, s jejichž pomocí jsou příslušné teorie formulovány, a na základě využití na bakalářskou práci neobvykle širokého spektra často dosti náročné odborné sekundární, ale i primární literatury, a to nejen v češtině, ale i v angličtině, v zásadě správně vystihl shody a odlišnosti jednotlivých teorií a prokázal dobrý vhled do daného problému.

Tím nechci tvrdit, že se autor zcela vyvaroval drobných nepřesností či nejasností ve vyjádření: to se týká zejména jeho prezentace Zaltovy teorie a jejího vztahu k Meinongovi na jedné straně a k ryzímu aktualismu na straně druhé. Mimoto by bylo možné kritizovat poněkud slabší závěr práce, kde přichází ke slovu autorův vlastní pohled na problém a jeho hodnocení probraných teorií, které se jistě může zdát zasvěceným značně povrchní. Autor se rovněž nevyhnul několika formálními nedopatřeními: např. v celé práci se (zřejmě díky chybě ve fontu) místo obecného kvantifikátoru zobrazuje zástupný čtvereček; na str. 19 autor zaměnil „subsistování“ za „substituování“; místy se objevují jiné drobné chyby jako např. mezery navíc, omylem vložený konec odstavce uprostřed věty (str. 17) či chybějící čárky apod. Tyto nedostatky však nepřekračují únosnou míru a obecně lze formální zpracování práce hodnotit pozitivně.

Vcelku se domnívám, že s ohledem na úroveň bakalářských prací běžnou na TF JU lze práci vzhledem k náročnosti tématu, které se autorovi podařilo samostatně bez větších přehmatů zpracovat, hodnotit jako nadprůměrnou. Proto ji jednoznačně doporučuji k obhajobě a mám za to, že je na místě navrhnout hodnocení *výborně*.

Lukáš Novák

